

Заради миру

Мир на землі — це найбільше багатство. Тема миру дуже важлива для багатьох людей, як нашої країни, так і всього світу. Бо дуже добре жити там, де є злагода, любов, взаєморозуміння, де лине пісня і жарти, де чути сміх щасливих людей. Діти ходять до школи здобувати знання, щоб свій край зробити ще прекраснішим, а не ховаються у підвалі з думкою про те, щоб залишитися живими. Мир на землі — це найбільше благо, бо є тато і мама, рідні і близькі люди, ніхто не гине у боях, і багато радості у світі.

Але звідки береться мир? Ми не можемо розраховувати на те, що нам його піднесуть вже готовим у подарунковій коробочці із бантиком. На сьогоднішній день життя України змінюється на очах, великі і складні завдання покладаються на кожного її громадянина. Я вважаю, що від кожного мешканця країни залежить доля держави. Спочатку потрібно дати відповіді на питання про те, якого миру ми прагнемо, на яких принципах хочемо його будувати та у якій державі ми мріємо жити, чи буде у цій державі місце для різноманітності та справедливості, чи будуть можливості для рівного доступу до можливостей, якою буде освіта та медицина чи будуть нам вдячні нащадки.

Потрібно почати з того, що поняття миру завжди має більше ніж, так би мовити, одну сторону. Це не є щось, що залежить чи здійснюється однією особою чи в одній групі. Мир — це ставлення людей, їхні стосунки між собою.

Що ми — кожен та кожна з нас, можемо робити для цього вже сьогодні. Ми маємо право вибору. Що може обирати людина, мешканець тієї чи іншої держави? Кожна особистість обирає свій шлях, свій спосіб життя. Вона може бути «зразковою» особою, сумлінно вчитися, старанно працювати на благо держави або, наприклад, бути шахраєм чи кradієм. Вибір завжди залишається за людиною.

Насправді, ми всі можемо впливати на ту чи іншу ситуацію в країні. Єдина проблема нашої держави в тому, що кожна людина дотримується девізу: «Моя хата з краю». Тому нічого і не зміниться в нашій державі, доки кожен не розпочне ці зміни в собі. Ми звикли скаржитися на владу, звинувачувати її у всьому. Часто дорікаючи, наприклад, невивезеним сміттям, поламаними деревами, забрудненими річками і т.д. Але все ж це зробили ми всі.

Таким чином, можемо зробити висновки, що кожен має створити свою згоду в родині, в суспільстві, і, нарешті, вирішити, в якій державі він хоче жити.

Я вважаю, що зараз нашій країні як ніколи потрібно бути єдиною та згуртованою.

А нам, учням, треба добре вчитися, щоб у майбутньому оволодіти якоюсь спеціальністю і приносити користь своїй країні: любити природу, берегти і примножувати її багатства; берегти історичні і духовні пам'ятки свого народу, не руйнувати, а вивчати історію рідного краю; наполегливо вивчати рідну мову, бо це мова нашого народу, державна мова України; знати традиції свого народу.

Ми не повинні стояти осторонь, треба діяти. Діяти разом, не дивлячись ні на які перешкоди. Заради миру і злагоди всього людства.

Кравченко І., учениця 9 класу